EVANGÉLIKUS HARANGSZÓ

A Romániai Evangélikus-Lutheránus Egyház lapja

2019. nyár

Giovanni Lorenzo Bernini festménye a vatikáni Szent Péter-bazilikában (ólomüveg, 1660 körül). Forrás: commons.wikimedia.org

A lelki klímaváltozástól a küzdő egyházig

HA MOST ENGEM ARRA KÉRNÉTEK, hogy őszintén és nagyon röviden összefoglalva, egy-két mondatban jellemezzem a 21. századi európai és ebben a hazai keresztyénséget, hogy jellemezzem az egyház állapotát, akkor a híres 19. századi nagy teológus és filozófus, Søren Kierkegaard gondolatait hívnám segítségül, melyeket a *Keresztyén hit iskolája* című írásában fejtett ki, lenyűgöző részletességgel:

„Mi gyakran felületesen vesszük, kényelmesek vagyunk, pedig mindez nagy szellemi, lelki erőfeszítést követelne részünkről. A hit nyugtalan dolog, annak pulzusát érezni kell az életünkön. Ha nem ver, baj van." Nem akarok ünneprontó lenni, de a valóság az, hogy mellőzve minden közhelyet, minden mellébeszélést, manapság tényleg baj van a keresztyénséggel, és baj van az ezt megjelenítő keresztyén intézményes Egyházzal (a miénkkel is!).

A baj pedig a keresztyénség mai erőtlen, tetszhalott, alvó, kiüresedett állapota. Az a lelki hibernálás, közömbösség, ami kontinentális és világméreteket öltve egyre inkább eluralkodik rajtunk. Ugyancsak Kierkegaard állapította meg úgy 1840 körül, hogy Európának vége, mert nem keresztyén többé, mert elvesztette hitét és szerepét, mert kiüresedett. Kritikája, bevallom őszintén, „hátborzongatóan időszerű".

Kierkegaard dán lutheránus teológusról még annyit, hogy kritikájával azért támadta nagyon élesen kora egyházát, mert a rajongásig szerette azt. És bizony ráhúzta a vizes lepedőt szolgatársaira, egyházvezetőkre, mert meg akarta menteni őket, mert fel akarta emelni őket. Baj van a hitetlen „képmutató" keresztyénséggel! Ez a szó, hogy „képmutató", nála nagyon gazdag tartalmú kifejezés.

• *folytatás a 3. oldalon* •

5 *Az én pünkösdöm, a mi pünkösdünk...*

9 *Főpásztor Erdélyben*

16 *Nyár, harangszó, imádság*

Orbán Viktor Erdélyben

A Miniszterelnöki Sajtóiroda által közzétett képen Orbán Viktor kormányfő és Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes erdélyi egyházi és politikai vezetők társaságában a kolozsvári Szent Mihály-templom plébániáján, 2019. május 8-án. A miniszterelnök mellett Kelemen Hunor, az RMDSZ elnöke és Jakubinyi György római katolikus érsek (Gyulafehérvár). A képen továbbá Schönberger Jenő római katolikus püspök (Szatmárnémeti), Németh Zsolt, az Országgyűlés külügyi bizottságának elnöke, Tamás József római katolikus segédpüspök (Csíkszereda), Kémenes Lóránt római katolikus főesperes (Kolozsvár), Kató Béla református püspök (Kolozsvár), Csűry István református püspök (Nagyvárad), Pál József Csaba katolikus püspök (Temesvár), Bálint Benczédi Ferenc unitárius püspök (Kolozsvár), Adorjáni Dezső Zoltán evangélikus püspök (Kolozsvár), Zákonyi Botond bukaresti magyar nagykövet, Zsigmond Barna Pál, a Kárpát-medencei külképviseletek tevékenységének összehangolásáért felelős miniszteri biztos és Mile Lajos kolozsvári főkonzul látható. A kampányidőben történt találkozó után Adorjáni Dezső Zoltán püspök külön üzenetben is felszólította a híveket az EU-választáson való részvételre.

(Az Evangelikus.net nyomán)

Reményik a panteonban

Erdély nagyjai – Dávid Ferenc, Misztótfalusi Kis Miklós, Venczel József és Zsögödi Nagy Imre – mellett Reményik Sándor is domborművet kapott Budapesten, az Erdélyi Gyülekezet most felavatott és tovább alakuló emlékparkjában. Amint a plakett alkotója, Nemes András Csaba kolozsvári szobrászművész lapunknak elmondotta, a Reményik-plakettet a Romániai Evangélikus-Lutheránus Püspökség támogatásával önthették bronzba, de ez csak a kezdet. Idővel további, összesen 16 erdélyi jelesünknek szeretne hasonló emléket állítani az Erdélyi Gyülekezet.

Avatóbeszédében Veres Emese Gyöngyvér néprajzkutató részletesebben kitért Reményik Sándor és evangélikus lelkipásztora, Járosi Andor szoros barátságára is. Járosi Andor nemcsak a költő életében volt hitbéli, lelki támasza, költészetét később is fáradhatatlanul népszerűsítette. Megérdemelné, hogy Erdély nagyjainak panteonjában ő is méltó helyére találjon.

Példaként ismertette Járosi Andornak egyik levelét, amelyben Reményik súlyosbodó betegségéről számol be Túróczy Zoltánnak, a Tiszai Evangélikus Egyházkerület püspökének, ahová a négy év alatt az észak-erdélyi evangélikusok is tartoztak.

EVANGÉLIKUS HARANGSZÓ

Szerkesztőbizottsági elnök: Adorjáni Dezső Zoltán
Szerkesztőbizottsági titkár: Tóth Zoltán
Szerkesztőbizottság: Fehér Attila, Fejér Olivér, Fogarasi Szép Krisztina, Gödri Alpár, Hankó Szilamér, Koszta István, Krajnik-Nagy Károly
Műszaki szerkesztő: Virág Péter
Korrektor: Keresztes Imola

Lapterv: IDEA PLUS – Könczey Elemér, Fazakas Botond

Nyomdai munkálatok: Idea Nyomda, Kolozsvár
Igazgató: Nagy Péter

Cím: 400105 Kolozsvár, 1989. december 21. sugárút 1.
Tel./fax: 0264 593897, 0264 596614
E-mail: evharangszo@yahoo.com – *www.evangelikus.net*
ISSN 1844 – 1793

Támogatók:

A lelki klímaváltozástól a küzdő egyházig

• *folytatás az 1. oldalról* •

Jelent sekélyességet, komolytalanságot, felületességet, külszínt, tartalom nélküli formát, üres csigahéjat, díszes kultuszt etikum nélkül, és okoskodást meghatározó, előrevivő döntés nélkül. Nagy lelkierővel, nagy szeretettel, teljes empátiával ostorozza a kényelmes vallásosságot, amellyel Jézus Krisztus valódi, hiteles követését, a tanítványságot állította szembe.

Ennek az embernek a prófétai meglátásai, közel 200 éves távolság ellenére, meglepően időszerűek. Az *ecclesia triumfans*, a győzedelmes egyház ideje nem a mi időnk. Igaz ugyan, hogy a minden időben megmaradó egyháznak, a szentek közösségének ez a jellemzője is, a dicsőséges győzelme is minden időben megmarad. De – és ez lényeges különbség – a győzedelmes egyház az egy lelki valóság, azoknak a közössége, akik Isten Országában Őelőtte élnek. Ma, a földön élő egyház valóságában sokkal inkább az *ecclesia militans*, a küzdő, a harcoló Egyház korszakát éljük. Nem dőlhetünk hátra a lelki valóság dicsőségét ízlelgetni. Ez most a küzdelem, a harcok korszaka.

Senkit se tévesszen meg, hogy ilyen-olyan nagy ünnepi rendezvényeken megtelnek templomaink. Valóban, adventi sokadalmakkor vagy csángó zarándoklatkor komoly tömegeket sikerül megmozgatni. Hála Istennek, ez így igaz. Öröm nézni a Köz-Ép-Ponton vagy a Szélrózsán a több száz, több ezer fiatal boldog ünneplését, megérintő nyitottságát. Vagy nagy egyházainknál, pl. egy csíksomlyói búcsún, egy pápalátogatáson, jó látni, hogy százezrek vannak jelen. Ilyenkor azt mondod: lám, még számít a keresztyénség. Van hit, van lelki élet, van egyház.

Az ünnepi, fesztív keresztyénségben hiba nincsen – a nagy banzájt szeretik az emberek. De nézzük meg, mi van a szürke hétköznapi, a szokványos, unalmas, rutinszerű keresztyén gyakorlatunkkal. Bátran nézzünk szembe az üres templomok tényével, a langyos hittel, az unalmas megszokással (amit sokszor a szép és értékes hagyománnyal keverünk össze), a rutinnal, az üres egyhangúsággal, ahogy éljük lelki életünket. Megelégszünk sajnos egyfajta kényelmes, minimalisztikus, igénytelen keresztyén élettel – és ez nagy baj. És akkor beszélnek helyettünk a tények, a lehangoló statisztikák – a „feleződés", apadás elkerülhetetlensége.

Politikusok, tudósok, közéleti és egyházi személyiségek sokat beszélnek a klímaváltozásról. Óriási gond a klímaváltozás. Legalább ennyire súlyos és veszélyes az a lelki, szellemi klímaváltozás, ami most globálisan, de elsősorban Európában tetten érhető. Európa egyre inkább valamiféle szellemi, lelki demenciában kezd szenvedni, egyre inkább elfelejti, feladja önmagát, és zavarodott, identitászavarral küzd.

A legnagyobb bajt ne rajtunk kívül keressük. Ha baj van a mi 21. századi keresztyénségünkkel, az nem elsősorban egy külső tényező, hanem az, ami bennünk van, ami a szívünkben, lelkünkben, gondolatainkban van. A problémánk ott kezdődik, hogy lelki, hitbeli téren megelégedtünk egyfajta konform, világunkhoz jól alkalmazkodó lelki minimalizmussal.

Ez a belső tényező, a baj gyökere nem más, mint a mi hitünk langyossága. Nincs hőfoka, nem melegít át semmit, nem ad energiát, kényelmes, langyos, minimalisztikus – pont alkalmas a mindenféle kompromisszumra. A fémet csak felhevítve tudja alakítani a kovács, hidegen nem lehet, langyosan sem. Ahhoz, hogy alakítsuk a mi világunkat, hogy a fény, a mindent átható só szerepét be tudjuk tölteni, ahhoz, hogy építői legyünk már itt és most Isten Országának, hát az alapállást kell gyökerestől megváltoztatnunk. Mai keresztyénségünket nem az Istennek odaszánt élet jellemzi, hanem ez a jellemtelen, jellegtelen lelki kiskorúság, langyosság. Pedig a mi hitünknek perzselnie kell. Élő, egészséges, biblikus, elkötelezett hitre van szükség. Az egész egyházban a hívek, lelkészek, presbiterek, munkatársak szívében erős, élő, személyes hitre van szükség.

Hogy ne egy szomorú, unalmas, fogyatkozó, beszűkülő közösség legyünk, amolyan „feleződő" közösség, ahhoz egyértelműen a bámulásból az aktív követés feltételeit kell vállalnunk. Végül is miért ne lehetne az evangélikus keresztyének élete egy győzedelmes élet? Mert az. A szentek közösségében az evangélikus egyháznak, a mi gyülekezeteinknek és híveinknek is része van a győzelemben.

Mit szoktunk felolvasni, feldolgozni közgyűléseken, értekezleteken – hát azt például, hogy vasárnaponként átlagosan hányan jönnek el a templomba, hányan jönnek el bibliaórára, imaórára, hányan jönnek ifjúsági alkalmakra, hányan járnak vallásórára, stb. Nos, irányváltás és szemléletváltozás kell, ha élő, aktív, növekvő, örvendező, fiatalos egyházat akarunk. A belső tényezőknél radikális irányváltásra van szükség. Nemcsak a lelkészeknek, presbitereknek, munkatársaknak, hanem a teljes közösségnek. Irányváltás a szó szoros értelmében. Mit mond Jézus a tanítványoknak: *„Menjetek el tehát, tegyetek tanítványnyá minden népet..."* (Máté 28:19) Nem azt mondta, üljetek le, helyezzétek magatokat kényelembe, és várjátok, hogy az emberek jöjjenek a templomba, várjátok, hogy a gyülekezeti tagok jöjjenek bibliaórára, imaórára, ifjúsági alkalmakra, hittanra stb.

Ti mindig csak buzgón várjátok az embereket, a híveket, a tanítványokat, majd csak eljönnek azok. Hát ne csodálkozzatok, ne siránkozzatok, hogy nem jönnek, persze hogy nem fognak jönni. Jönnek majd az üres padok, a kiürült templomok, a szomorú statisztikák, a vállvonogatások, a magyarázkodások.

Testvérek, radikálisan irányt kell változtatni! El kell menni, mint a jó pásztor, az egy elveszett juhocskáért is. Mindenki tudja, hogy minden keresztyén embernek küldetése van – küldetése elmenni, ki a világba és bátran bizonyságot tenni Krisztusról. Bizonyságot tenni szavainkkal, cselekedeteinkkel. Tanítvánnyá tenni embereket, elkötelezett, tudatos, áldozatkész hívővé tenni. Hívővé tenni a hitetlent, a kétkedő embert, ez a küldetés. Mivel minden hívő tanítvány, minden hívőnek kötelessége az evangélium hirdetése, Isten Országának tudatos, kitartó építése. Történelmi időket élünk. Történelmi esélyünk van. Kérdés, hogy kihasználjuk-e kellőképpen az alkalmas időket.

(A hosszúfalu-alszegi lelkészértekezleti prédikációból)

Adorjáni Dezső Zoltán

Egyházmegyei lelkészértekezlet Ópáloson

Helyzetelemzés, megoldások, útirány, jövőkép. Ezek voltak azok a kulcsszavak, amelyek meghatározták a június 4–5-én az Arad megyei Ópáloson megtartott lelkészértekezletet. A kolozsvári egyházmegye lelkészértekezletét Fehér Attila esperes nyitotta meg, majd Zelenák József, a brassói egyházmegye esperese köszöntésével és áhítatával folytatódott az alkalom. A tervek szerint a világosi Bohus-kastély meglátogatása lett volna a következő mozzanat, de a rossz idő és egyéb logisztikai nehézségek miatt az aradi Vörös templom meglátogatása tette emlékezetessé az együttlétet. A még mindig felújítás alatt levő templom szépen felújított belsejét csodálhattuk meg, s egy rövid ismertetőt hallgathattunk meg Jakab István lelkésztől. Ópálosra visszatérve útba ejtettük, meglátogattuk a Balla Géza Borászatot.

Az értekezleten részt vettek a szlovák egyházmegye lelkészei is, esperesükkel egyetemben. Tanulságos volt meghallgatni az ő tapasztalataikat, sikereiket, de küzdelmeiket is a megmaradásért. A lelkészi kar beszámolt a gyülekezetben folytatott tevékenységekről, akadályokról és eredményekről, kudarcokról és félelmekről egyaránt. Megoldások, jövőkép, útirány és helyzetelemzés a legsürgetőbb kérdések, melyekre válaszolnunk kell.

Meghitt beszélgetésekben folytatódott a témakörök megvitatása. Adorjáni Dezső Zoltán püspök és Fehér Attila esperes-főtanácsos kihangsúlyozták az ifjúságra való odafigyelést és a fiatal generáció megszólítását, annak ellenére, hogy ebben a rohanó világban egyre nehezebb az egyháznak megszólítani a fiatalságot. Mindketten a gyülekezeti, istentiszteleti alkalmak közös megszervezésére buzdítottak. A minőség és a hitelesség, a lelkipásztor személyes kapcsolata Istennel nélkülözhetetlen a továbblépéshez és a megoldás megtalálásához.

Az értekezlet második napja Jakab István aradi lelkész áhítatával kezdődött, majd Koszta István, a brassói egyházmegye alesperese mutatta be a Köz-Ép-Pont – IV. Erdélyi Lutheránus Ifjúsági Találkozó idei programját, amelyet Tusnádfürdőn szerveznek meg.

Ezután Fehér Attila, a kolozsvári egyházmegye esperese mutatta be az Egyházmegyei Konfirmandus Tábort, melynek megrendezésére Zselyken kerül sor 2019. augusztus 12–18. között.

Az ifjúság megszólítása, megtartása és hitben való nevelése egy rohanó és változó világban egyike a legnagyobb kihívásoknak. Tervekkel, megoldási lehetőségekkel, célra tekintő jövőképpel, hitben és szeretetben megerősödve tértünk vissza gyülekezeteinkbe.

Horváth Csaba

Rendhagyó lelkészértekezlet Bukarestben

Április 4-én, a megszokott időpontnál korábban találkozott a brassói egyházmegye lelkészi kara a brassói parókia udvarán, ahonnan az egyházmegye legdélibb gyülekezetébe, Bukarestbe indultunk lelkészértekezletre.

A fővárosi evangélikus templomhoz érve Illyés Márton, a gyülekezet lelkipásztora szívélyesen fogadott bennünket. Az utazás fáradalmainak kipihenése, kávé- és szendvicsfogyasztás után Simon Ilona lelkésznő a vasárnapra kijelölt igehirdetési alapige alapján (Jn 18,25–19,5) tartott áhítatot. Majd Zelenák József esperes köszöntötte a lelkészi kart, ismertette a bukaresti evangélikusok történetét, és rövid adminisztratív tájékoztatót tartott.

Értekezletünk a román parlament épületében folytatódott. A látogatást ebéddel kezdtük, majd Szabó Ödön, Márton Árpád és Korodi Attila RMDSZ-képviselők fogadtak bennünket. Beszéltek munkájuk nehézségeiről és örömeiről, stratégiájukról. A kétórás túra befejeztével kísérőnk közölte velünk, hogy csupán egy százalékát láttuk a különböző érzéseket kiváltó épületnek.

Köszönetet mondhatunk a bukaresti evangélikus közösségnek a fogadtatásért és a rendhagyó lelkészértekezletért.

Végh Nimród

Az én pünkösdöm, a mi pünkösdünk...

BORHÁCI DÁVID

A Pártfogó pedig, a Szentlélek, akit az én nevemben küld az Atya, ő megtanít majd titeket mindenre, és eszetekbe juttat mindent, amit én mondtam nektek. Békességet hagyok nektek, az én békességemet adom nektek, de nem úgy adom nektek, ahogyan a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, ne is csüggedjen! (Jn 14,26–27)

MIT IS JELENT PÜNKÖSD ÜNNEPE neked, testvérem? Te miért ünnepled a pünkösdöt? A pünkösd egyházunk megalakulásának az ünnepe, mondhatnánk azt is, hogy az egyházunk születésnapja. Minden ember, amennyiben teheti, megünnepeli a saját születésnapját úgy, hogy vendégeket, barátokat hív, és szervez egy nagy bulit. Minden ember számára a születésnap egy egyedi éves esemény, amelyen ő van a nap középpontjában, körülötte forog mindenki. Azonban ha képesek vagyunk megünnepelni a saját szülinapunkat, akkor hogyne lennénk képesek megünnepelni az egyház szülinapját is. Az egyházat is egy élő és összefogó erőként ismerjük, és így mi is felköszönthetjük őt évente egyszer, mint ahogy bennünket is felköszöntenek szülinapunkkor.

Az alapige arról az egyházról szól, amely még nem alakult meg, hanem csak elhangzik az ígéret afelől, hogy meg fog alakulni. Ez pedig eléggé burkoltan van benne az alapigében. Mi tudjuk, hogy eljön majd a Szentlélek a tanítványokhoz tűzláng formájában, és így prédikálni kezdenek, és az igehirdetésben mondottak hallatára mintegy háromezer ember keresztelkedik meg. A tanítványok sajnos még nem tudták, hogy mi fog következni, mert az alapigénket körülölelő történet a húsvétot megelőző nagycsütörtöki eseményeket írja le. Érdekes, hogy a tanítványok még csak ígéretekből élnek, és nem tudják, nem képesek felfogni azt, ami történni fog nagypénteken, húsvétkor, áldozócsütörtökön és végül pünkösdkor. Mi tudjuk, mert évente megünnepeljük ezeket az eseményeket. Nem lehetett könnyű ígéretekből élni, azokból táplálkozni, meríteni a mindennapokhoz, pedig Jézus mennyire tisztán és nyíltan beszélt az övéihez. Ígéretei nem csupán olcsó beszédek voltak, hanem az Atyától érkező igék, amelyek teljesülni fognak. Mi is szoktunk ígérni embertársainknak egyes dolgokat, azonban ha nem tartjuk meg a szavunkat, akkor általában gondok, nehézségek szoktak származni ezekből, úgymint megromlik az egymással való kapcsolat, bizonytalanokká válunk egymással szemben, elveszítjük az egymás iránti bizalmat. Mindez nem történt meg Jézus és a tanítványai között, mert ők ismerték Jézust, és Jézus teljes egészében ismerte őket.

Jézus részesíteni akar bennünket az Atya ajándékában, amelyet feltételek teljesítésével kapunk meg. Ez az ajándék a keresztyének támogatására érkezik, azok számára, akik teljesítik Jézus feltételeit. A Pártfogónak külön feladata van, amelyet teljesít. Amennyiben Jézus teljesíti az ígéretét, úgy teljesíti a Szentlélek is a küldetését. A Pártfogót azért küldi Krisztus a tanítványaihoz és hozzánk is, hogy tanítson, emlékeztessen mindazokra, amiket Jézus tanított.

Jézus békességet ígér a tanítványainak, mert tudja, hogy félnek, rettegnek. Azonban ennek a békességnek az ígérete szól nekünk is. De milyen is ez a békesség? Ez a békesség örökkévaló, képes legyőzni a rosszat, és képes egy jobb életet hozni azoknak, akik élnek ennek a békének a befogadásával. Nagyon sokszor nyugtalanít bennünket sok külső tényező, amelyek a világból származnak. Ezért Jézus ma is biztat, hogy ne csüggedjen az ember, ne is rettegjen, mert ő sok mindent elért ebben a világban az Atya segítségével. Ezért bízhatunk és bíznunk kell benne, mert ő teszi teljessé a pünkösdi ünnepünket.

Keresztyén testvérem az Úr Jézus Krisztusban! Mit is jelent pünkösd ünnepe neked? Te miért ünnepled a pünkösdöt? A kérdések nyitottak, és mindenki számára megválaszolhatók. Ezért legyen a pünkösdi ünnepnek egyik fő feladata, hogy keressük a választ az előbb említett két kérdésre, és bízzunk abban, hogy a Pártfogó, a Szentlélek hozzánk is eljön, és számunkra is egy fő támogató személy lesz az Atya és a Fiú mellett. Ámen.

Egyházmegyei közgyűlés Alszegen

A Brassói Evangélikus-Lutheránus Egyházmegye május 18-án tartotta évi közgyűlését Négyfaluban a hosszúfalu-alszegi templomban. Az ünnepi istentisztelet elején Zelenák József esperes köszöntötte a jelenlévőket. Az igehirdetési szolgálatot Adorjáni Dezső Zoltán püspök végezte a Mt 28,18–20 alapján. Az egyház helyzetéről és jövőképéről beszélt.

Az istentisztelet után fellépett a Koszta Enikő lelkész által vezetett Mátka Népdalcsoport, majd Ambrus Izabella RMDSZ-képviselő, Popa Virgil, Négyfalu polgármestere, Fodor Tamás konzul, Géczi Gellért, a négyfalusi RMDSZ elnöke, városi tanácsos és dr. Reiner Stahl, a Martin Luther Bund nyugalmazott főtitkára köszöntötte a jelenlévőket.

Szünet után Zelenák József esperes és Fülöp Károly egyházmegyei felügyelő hivatalosan megnyitotta a közgyűlést. Fehér Attila egyházkerületi főtanácsos, a kolozsvári egyházmegye esperese köszöntötte a megjelenteket. Szebeni Zsuzsa, a Balassi Intézet sepsiszentgyörgyi Magyar Kulturális Központjának igazgatója Istók János szobrászművész munkásságáról tartott előadást. Zelenák József esperes beszámolt az egyházmegye életéről, munkájáról, saját tevékenységéről, majd rövid előadást tartott a keresztyén család jövőképéről, kiemelve a házasságkötés fontosságát. Az adminisztratív kérdéseket, pénzügyi jelentéseket követően Horváth-Mengyán Szofia lelkész áhítata zárta a közgyűlést. Ezúton is köszönjük a Hosszúfalu-Alszegi Evangélikus-Lutheránus Egyházközségnek a vendégfogadást!

Végh Nimród

Anyák napi ünnepségek

Kézdivásárhely

Kézdivásárhelyen május első vasárnapján tartották meg az anyák napi istentiszteletet. Az igét Végh Nimród lelkészjelölt hirdette az 1Thessz 5,16–24 alapján. Az igehirdetésben elhangzott: „Ma egy különleges örömmel egybeszőtt hála is megfogalmazódik és kirajzolódik bennünk. Ma az édesanyák személye másképp jelenik meg előttünk: annak nevét, aki világra hozott, akivel feltehetően a legszorosabb emberi kapcsolatunk volt, vagy van, most imádságunkban mondjuk ki: Uram, köszönöm neked édesanyámat, anyát, anyukámat, mamát, kinek hogy jön a szájára, és ugyanakkor az édesanyák is ma adhatnak hálát azért, mert ők édesanyák lehetnek. Nem rendkívüli, hogy van édesanyánk, hiszen rajtunk kívül még hat és fél milliárd embernek van. De az már rendkívüli, hogy nekem ő az édesanyám, és az édesanyák nevében mondhatjuk, hogy rendkívüli és teljesen egyedi az, hogy gyermekemnek én vagyok az édesanyja. Én vagyok neki."

Az istentisztelet végén a gyermekek köszöntötték az édesanyákat, nagymamákat.

V. N.

Nagykároly

A Bibliában Isten nyíltan beszél arról, hogy a férfi ideális társa a nő, ketten kiegészítik egymást, és így lesznek ketten egy tökéletes eggyé. A férfi és a nő kapcsolata a házasságban kell hogy kibontakozzon, amely életre szóló szövetségkötés. Továbbá arról is beszél Isten, hogy a házasság gyümölcse a gyermek, aki jutalom, ajándék, kitüntetés. Az ember feladata keresni Istennel a közösséget és a gyerekvállalást. Az ilyen légkörben született és felnevelkedett gyerekek áldottak, hisz követendő mintát láttak szülőiktől, és ezt a mintát továbbviszik magukkal.

Nagykárolyban a lutheránus templomban különleges anyák napi ünnepségre került sor. Nem mindennapi fiatalok, felnőttek készültek az alkalomra, és nem mindennapi szülők adtak hálát Istennek gyerekeikért. A nagykárolyi Down-alapítvány értelmileg sérült fiataljai, felnőtt tagjai közül tízen készültek különleges anyák napi műsorral, mely rendkívül megható és könnyeket fakasztó alkalom volt. Szavaltak, énekeltek, és több hangszert is megszólaltattak. Ezen fiataloknak, felnőtteknek olyan édesanyjuk van, akik igazi hithősök, hisz szenvedő, beteg gyerekeket vállaltak, nem hagyták magukra, nem küldték árvaházba vagy különböző nevelőintézetekbe, hanem vállalták, hogy Isten segítségével felnevelik. Ez a tény, remélem, sokakat elgondolkodtat. Az ötletgazda Hargitay Erzsébet tanárnő, az alapítvány elnöke volt, aki megszervezte munkatársaival, Kovács Márta kántornővel és Király Antóniával a vasárnapi anyák napi alkalmat. Az istentisztelet végeztével a szervezők és a műsorban részt vevők megajándékoztak minden édesanyát, nagymamát egy-egy szál virággal.

Fontosak vagytok, édesanyák, és büszkék vagyunk rátok, hogy vállaltatok bennünket, gyerekeiteket, akár egészségesek, akár kevésbé azok vagyunk. Hála legyen Istennek!

I. S.

Sepsiszentgyörgy

A sepsiszentgyörgyi evangélikus-lutheránus gyülekezetben idén is a hagyomány szerint megünnepeltük az édesanyákat. Gyakorlati okok miatt ugyan naptári eltolódással, május 26-án kapott helyet az ünnepség, meghittségén és ünnepélyességén nem ejtett csorbát az eltolódás.

Istentiszteletünk keretében a liturgiai szolgálatot Zelenák József esperes végezte, az igei szolgálatot Nagy Adél lelkészjelölt, valamint az igényes, szívhez szóló köszöntéssel a Váradi József Általános Iskola IV. E osztályos tanulói és gyülekezetünk Cantate gyermekkórusa tettek bizonyságot, Domokos Zsuzsa tanítónő vezetésével. Az igehirdetés középpontjában az 1Sám 1,27 ige alapján Anna, a

gyermektelen asszony hite, kitartó imádkozása, valamint az ajándékba kapott gyermekről való „lemondása” állított bennünket, mai szülőket kérdés elé: mi kinek ajánljuk fel gyermekünket? A sokféle értékben és különböző gondolkodásban vagy nevelési stílusban azonban a legfontosabb, ha Istenhez tudjuk vinni gyermekeinket. Így tudhatjuk igazán biztos kezekben őket a jövőre nézve.

A gyermekek műsora bizony sok szívet a csordogáló könnyekig elérzékenyített, hisz annál szebb talán nincs is a világon, amikor egy gyermekszív énekben, versben mondja a leggyönyörűbb dallamokkal, szavakkal, hogy „köszönöm” és „szeretlek”. Istentisztelet után tortasorsolással egybekötött szeretetvendégség volt a gyülekezet alagsorában. Köszönet mindazoknak, akik oktatással, odaadással, sok finomsággal és gyakorlati segítséggel hozzájárultak az alkalom ünnepélyességéhez.

V. N.

VIII. szórványnap

Nyolcadik alkalommal szervezte meg a Romániai Evangélikus-Lutheránus Egyház brassói egyházközsége a szórványnapot, amely idénre háromnapos rendezvénysorozattá nőtte ki magát. A rendezvény társszervezői az Evangélikus Ifjúsági Keresztyén Egyesület és a Bartalis János Keresztyén Kulturális Egyesület, támogatói a Miniszterelnökség Nemzetpolitikai Államtitkársága, a Bethlen Gábor Alap, a Petőfi Sándor Program, a Communitas Alapítvány és a Paprika – a magyar ízek boltja, médiatámogatói a *Brassói Magyar Adás* és a *Brassói Lapok*.

Június 7-én, 8-án és 9-én a brassói evangélikus templomkert megtelt kicsikkel és nagyokkal, hogy együtt keressék a választ az idei szórványnap mottójára, a „Szeretsz-e engem?” kérdésre.

Pénteken II. Rákóczi Ferenc-emléknapot tartottak. A rendhagyó történelemórát és a vetélkedőt Illés Gábor, a Petőfi Sándor Program ösztöndíjasa vezette le. Este Petres Attila és bandája tartott népzenei koncertet, majd a Sirülő Néptáncegyüttes és a Mátka Néptánccsoport lépett fel. Ezt követően fergeteges táncház zárta a rendezvénysorozat első napját.

Szombaton délelőtt a „Legeltesd az én báránykáimat!” felszólításra gyerekfoglalkozások zajlottak, volt bábszínház, játszóház és gyerektáncház. Délután ifjúsági istentiszteletet tartottak az evangélikus teológiai hallgatók közreműködésével. Levetítették azokat az üzeneteket, melyeket fiatalok fogalmaztak meg arról, hogy mit jelent nekik a szeretet a családban, a nemzetben, az egyházban. A gondolatébresztő videókat Erzse András Zsolt ötödéves teológus foglalta keretbe igeolvasással egybekötve.

A szombat délutáni kulturális programot a fennállásának hetvenedik évfordulóját idén ünneplő Búzavirág néptáncegyüttes, a Tatrangi Boricások, Imre Zsuzsanna citeraegyüttese és a Napraforgó Fűrészmezei Néptánccsoport színesítette. Este pedig a Burzenländer Blaskapelle fúvószenekar szórakoztatta a közönséget.

Pünkösdvasárnap Adorjáni Dezső Zoltán evangélikus-lutheránus püspök hirdetett igét.

A VIII. szórványnap gálaműsorát a Mátka család biztosította. A Mátka Néptánccsoport 2016 őszén indult a Brassói Evangélikus-Lutheránus Egyház keretében és támogatásával. Évről évre bővült, s ma már egy többgenerációs Mátka családról beszélhetünk. Ennek a nagy családnak a tagjai az Apró-Mátka, a Kis-Mátka, a Nagy-Mátka, a Vén Mátka, valamint a Mátka Népdalcsoport és a Mátka Zenekar. A táncosokat oktató házaspár, Ráduly Sándor és Zsuzsánna bevezette az ifjakat és véneket lépésről lépésre az autentikus néptánc világába, megkedveltetve velük ezt a fajta szórakozást, amely nemcsak szórakozás, hanem egyben hagyományápolás és értékmentés is. Úgy is mondhatnánk, jócskán „megfertőzték” közösségünket a népi kultúrával. A Vén Mátka tagjai rendszeresen támogatják anyagilag a tánccsoportot, hozzájárulva a tánccsoport kiadásaihoz, mint például a csoport ruhatárának a bővítése, kiszállások, edzőtáborok.

A szórványnapon a Mátka család minden tagja bemutatkozott. A Petőfi Sándor Program keretében két éve indult el az a zeneoktatási program, melynek eredményét láthattuk a Mátka Zenekar előadásában. Szamek Lili és Illés Gábor, a program brassói ösztöndíjasai több hangszeren indítottak oktatást (hegedű, brácsa, koboz és furulya), s ma már több felállásban és hangszerelésben is képesek a gyerekek és fiatalok muzsikálni, akár táncházakban, különféle műsorokban és koreográfiát kísérve is. A Mátka Népdalcsoport szintén két éve indult a tánccsoportból kinőve, Koszta Enikő vezetésével, ebbe a munkába kapcsolódott be Szamek Lili is. Az elmúlt két évben több műsort készítettek, más-más tájegységek népdalkincsét bemutatva, de az egyes ünnepkörökhöz is kapcsolódva. Több helyszínen felléptek már, főleg Brassóban és Brassó környékén, de eljutottak Kolozsvárra is. A kétszer egyórás műsor igazi autentikus népzenei és néptánccsemege volt, amely az össztánc forgatagában csúcsosodott ki.

A VIII. szórványnapot a Bartos Nándor, Fülöp Szilárd és Dragomér Zsolt összetételű Spontán együttes koncertje zárta.

A háromnapos rendezvénysorozaton aprók, kicsik, nagyok és vének egyaránt megtapasztaltuk, hogy szeretjük egymást, szeretjük a családunkat, szeretjük a nemzetünket, kultúránkat, hagyományainkat, szeretjük Istent, a keresztyén egyházunkat, és szeretjük a szórványnapot.

Ambrus Melinda

Presbiteri csendesnap Fazekasvarsándon

Folyó év tavaszán első alkalommal megszervezésre került a partiumi és bánsági egyházközségek számára a presbiteri csendesnap, melynek házigazdája a fazekasvarsándi egyházközség volt. A Kolozsvári Evangélikus-Lutheránus Egyházmegye vezetősége színvonalas programmal készült, aktív részvételre buzdította a jelenlevőket, a közösen töltött időnek pedig meg is lett a gyümölcse, hozadéka. A programokat a templomban bonyolították le.

A rendezvény legelején Borháci Dávid helyi lelkész köszöntötte a távolról érkező lelkészeket és presbitereket, majd azt követően Fehér Attila esperes áhítattal nyitotta meg a presbiteri csendesnapot az 1Pt 5,1–4 alapján.

Áhítatában kiemelte, hogy mennyire fontos a presbiteri tisztség egy egyházközségen belül. Szavai szerint, az élő gyülekezetekben presbiteri tisztséget vállalók felelősséget is vállalnak, jelenlétükkel erősítik a közösséget, nem utolsósorban pedig példaképként állnak a többi gyülekezeti tag előtt. A legfontosabb eleme ennek a tisztségnek pedig az Istentől kapott megbízásuk.

Ezt követően Tóth Zoltán lelkész, a kolozsvári egyházmegye alesperese egy érdekes előadásban részesítette az egybegyűlteket. Az előadásban szó esett azokról a sztereotípiákról, amelyekkel jellemezni szokták a presbitereket, valamint arra is felhívta a figyelmünket, hogy milyennek nem kell lennie egy presbiternek. A presbiteri elhívást megalapozta bibliailag is, majd végül négy pontban foglalta össze ennek a hivatásnak a lépéseit: elhívás, elküldés, elindulás és cél. Az előadás után egy jól megérdemelt kávészünet következett, amelyet műhelymunka követett. A műhelymunka az esperes stratégiaismertető gondolataival kezdődött, amelyben kiemelte a csapatmunka fontosságát, mégpedig azt, hogy a lelkész egy egyházközségben nem magányos farkasként működik, hanem csapatot alkot a presbiterekkel, akiket az egyházközség választott. A csapat feladata pedig a közös munka, egymás kisegítése, a gondok, problémák orvoslása. Ezt az ismertetőt követték a csoportfoglalkozások, amelyben a különböző egyházközségekből érkezett presbitereket véletlenszerűen osztották csoportba. Összesen négy csoport alakult, és minden csoportban volt egy-egy lelkész is, aki a beszélgetést moderálta. Véleményem szerint ez volt a csúcspontja a presbiteri csendesnapnak, mert ekkor sikerült a presbitereknek jobban megismerniük egymást, ekkor adódott lehetőség megosztani azokat a tapasztalatokat, élményeket, amelyeket ők átéltek a presbiteri tisztségükben. A csendesnap kiértékelővel zárult, ahol minden csoportból egy kijelölt személy röviden összefoglalta, hogy mire is jutottak a műhelymunka során.

Végezetül egy rövid zenés szolgálatban, bizonyságtételben volt részünk, a simonyifalvi egyházközség lelkésze és annak családja részéről.

Az alkalmat úti áldással és egy közös ebéddel zártuk, melyet ezúton is köszönünk a fazekasvarsándiaknak.

A presbiteri csendesnap igen hasznosnak bizonyult, csapatépítő volt, és segített abban, hogy együtt tekintsünk a célra, és ez a célra tekintés munkára serkentsen bennünket a tapasztalt hiányosságok ellenére is. Folytatjuk jövőre.

Borháci Dávid

Kórustalálkozó Sepsiszentgyörgyön

A hagyományhoz híven május 4-én, szombaton Sepsiszentgyörgyön az evangélikus templomban szervezték meg a XVII. Barcasági Evangélikus Gyülekezetek Kórustalálkozóját.

Az esemény kezdetén Zelenák József esperes tartott áhítatot a Lk 24,18 alapján. Az egyházi elöljáró igehirdetésében többek közt elmondta: „Jézus Krisztus ma is él. Semmi okunk tehát a csüggedésre, de minden okunk megvan az örömre, reménységre és a hálára. Mert nem egy halott Megváltóra emlékezünk, hanem élő Urunkat követjük, neki szolgálunk, őt magasztaljuk. Ilyenkor, húsvét után, a levegő tele van kifogyhatatlan virágillattal, amelyet a tavaszi megújulás ont magából. A húsvét utáni napok a feltámadás jó illatát ontják magukból, képtelenség velük betelni. Megszívjuk magunkat a húsvéthajnali örömhírrel, ami a világ médiájának kétezer éve vezető jó híre, hogy tartalékoljuk ezt az ünnepi pillanatot az ínségesebb időkre.

Húsvét után a gyülekezet sokáig lelkendezhet, semmi nem szegi kedvét, reménységünk erős, a haláltól nem félünk, Jézus csodálatosan lép hozzánk, kezét és oldalát megmutatva csak annyit mond: „Értetek tettem. Élek, és ti is élni fogtok.” Ebben a kimondhatatlan örömben vehetünk részt ez évben – egy év szünet után – újra itt Sepsiszentgyörgyön, a XVIII. BEVGY Kórustalálkozóján. Örömünk ma énekben kerül kifejezésre, abban a tudatban, hogy aki énekel, az kétszeresen imádkozik. Szóljon a dal, szálljon az ének a mindenség Urához.”

Az áhítatot követően fellépett a sepsiszentgyörgyi Cantate gyermekkórus és a Jubilate Deo felnőttkórus, az apácai, a barcaújfalusi, a brassói és a négyfalusi Polifónia kórus, illetve a szemerjai református gyülekezet kórusa. Az esemény ünnepi ebéddel zárult. Köszönjük a kórusoknak a részvételt. Isten gazdag áldását kívánjuk a kórustagok életére és munkásságára!

Végh Nimród

Főpásztor Erdélyben

Közelítheti egymáshoz a pápa az egyházakat

A meghívásnak eleget téve, a romániai Evangélikus-Lutheránus Egyház az apostoli körút három helyszínén is képviselteti magát – mondta el érdeklődésünkre Adorjáni Dezső Zoltán püspök, jelezve egyúttal, lelkészeik is arra biztatták híveiket, látogassanak el Csíksomlyóra, mert „ott rosszat nem hallanak”. Egyébként a magyar evangélikusok úgy vélik, Ferenc pápa romániai körútja jóval túlmutat a felekezeti, pásztori látogatáson; komoly jelzésértéke van a testvérgyülekezetek számára is.

Adorjáni szerint azontúl, hogy a római katolikus egyházfő nyitott az együttműködésre, irányításával a Vatikánban komoly paradigmaváltás megy végbe. „Számunkra, evangélikusok számára nagyon sokat jelentett, hogy a reformáció 500. éve alkalmából a megbékélés újabb jeleként a pápa elismerte a Luther Márton által elindított reformáció kedvező hatásait, ugyanakkor a lundi evangélikus katedrálisban közös, ökumenikus szertartást celebrált a Lutheránus Világszövetség elnökével és főtitkárával” – mondta el Adorjáni Dezső Zoltán. A kolozsvári püspök úgy érzi, hogy a pápalátogatás mindenképpen hozzájárul a felekezetek közti együttműködés előmozdításához vagy megerősítéséhez. Amint kifejtette, kisebbségi létükben az erdélyi magyar hívek eddig is összezártak, de most esély mutatkozik arra, hogy az ortodoxok is közelebb kerüljenek a többi keresztény egyházhoz.

Kérdésünkre, hogy a pápa háromnapos itt-tartózkodása mennyiben irányíthatja a figyelmet az erdélyi történelmi magyar egyházak problémáira, az evangélikus püspök úgy vélekedett, hogy az ilyesmit nehéz lenne megmondani, ugyanis a vatikáni vendég nem politikai, hanem sokkal inkább udvariassági látogatásra érkezik Romániába. „A pápát kísérő külföldi újságírók és tisztségviselők biztos, hogy elemezni fogják a romániai helyzetet. Rajtunk múlik, hogy tudunk-e élni ezzel a helyzettel, vagy sem” – fejtette ki Adorjáni Dezső Zoltán püspök, hozzátéve, hogy nem ez a látogatás célja, de lehet az egyik „melléktermék”.

(Forrás: Krónika.ro)

Csíksomlyón Zelenák József esperes, Koszta István alesperes és Géczi Levente udvarhelyi felügyelő képviselték egyházunkat

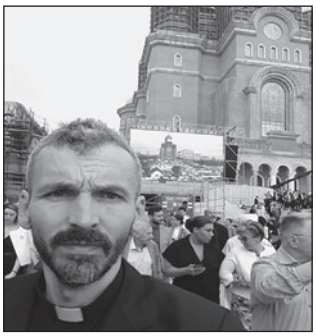

Bukarestben Illyés Márton lelkész vett részt a pápalátogatáson

Balázsfalván egyházunkat Fehér Attila főtanácsos-esperes képviselte

Ferenc pápa romániai apostoli látogatásáról visszatérőben, a hagyományoknak megfelelően, a repülőgépen válaszolt az újságírók kérdéseire. A nemzetközi sajtó képviselői között három magyar újságíró is jelen volt, köztük a nagyváradi egyházmegye sajtósa, az erdélyi *Mária Rádió* tudósítója, Micaci Cristian is, aki a romániai újságíróknak fenntartott első két kérdés egyikét tehette fel.

Ferenc pápa válaszából idézünk.

Az egyik európai városban jó viszony van a katolikus és a lutheránus érsek között. A katolikus érseknek vasárnap este kellett volna megérkeznie a Vatikánba, de telefonált, hogy csak hétfő reggel érkezik. Amikor megérkezett, azt mondta: „Elnézést kérek, de tegnap a lutheránus érseknek egy megbeszélésre kellett mennie, és megkért: »Légy szíves, gyere el a székesegyházamba, és mutasd be te a szertartást.« Ez a testvériség, nem? Eddig eljutni nagy eredmény, nem? És a prédikációt a katolikus érsek tartotta. Nem az eucharisztiát mutatta be ő, hanem a prédikációt végezte. Ez a testvériség. A mikor Buenos Airesben voltam, meghívást kaptam a skót egyháztól, hogy tartsak prédikációkat. Elmentem, és megtartottam őket... Ezt meg lehet tenni! Lehet együtt járni. Egység, testvériség, kinyújtott kezek, pozitívan tekinteni egymásra, nem megszólni a másikat... Mindannyiunknak vannak hibái. De ha együtt járunk, a hibákat tegyük félre: azokat a vénlányok kritizálják... Köszönöm.”

(Forrás: *Katolikus.ma*, a *Vatican News* nyomán)

Konfirmációs

1

2

3

Én, ... hálát adok Istennek, az én Teremtőmnek, hogy engem a keresztségben gyermekévé fogadott.
Hiszem, hogy Jézus Krisztus az én Uram és Megváltóm, aki nekem is bűnbocsánatot szerzett a kereszten.
Vallom az evangélikus keresztyén egyház tiszta és igaz tanítását, és hozzá hűséggel ragaszkodom.
Kérem a Szentlélek világosságát és erejét, hogy a bűn ellen harcoljak, a szeretetben növekedjek, és a hitben megálljak mindhalálig. Ámen.

4

Apáca (1): Enaru Alexandra Beatrice, Orbán Ildikó Karola, Pál Stefánia, Baga Eduárd Mihály, Simon Gergő Botond, Szabó Endre Attila, Szabó Norbert Mihály

Csíkszereda (4): Szász Gergő, Hégető Réka, Rácz Dorottya, Tamás Bálint

Hosszúfalu-Alszeg (5): Köpe Dávid, Simon Ervin, Balázs-Nyírő Boglárka, Sas Anita, Sturza Andreea, Korodi Ferenc, Bendek Brigitta, Dumitrache Robert, Szörnyi Dalma, Bálint Gyula Zsolt, Fegyver Szilvia, Magdó-Németh Olívia

Kolozsvár (6): Török-Schuller Lilla, Holdmann Eduard, Bíró Hanga, Essig József, Szép Krisztina Mónika, Adorjáni Tomaj, Orbán Sarolt, Dávid-Kacsó Kende

5

6

7

8

Krizba (7): felső sor: László Kázmér, Barcsa Norbert, Barcsa Raymond, Bencze Nimród, Dombi Szabolcs, Seres Norbert, Bogos Ervin és Bogos Róbert; alsó sor: Máté Ágnes, Illyés Etelka (feketehalmi felügyelő), Illyés Melinda, Schmidt Klára (krizbai felügyelő) és Gergely Gizella

Pürkerec (8): Gyerkő Evelin, Gandi Norbert, Fejér Szilveszter, Fejér Szilvia

Sepsiszentgyörgy (9): alsó sor: Benkő Zsanett Katalin, Tăraş Adrian, Végh Nimród lelkészjelölt, Zelenák József esperes, Lőrincz Kristóf, Kajcsa Ákos; hátsó sor: Szonda Lajos gondnok, Fekete Zoltán, Kocsis Noémi

9

Székelyzsombor (10): Stefan Szabina, Fülöp Attila Hunor

Türkös (11): Antal-Bíró Zsófia, Benedek István, Berei Norbert, Boronkai Mihály, Farkas Olivér, Fülöp Stefánia, Stroe Eduard Gábriel, Vas Ádám

Kedves konfirmált testvéreim, felveszlek titeket a Romániai Evangélikus-Lutheránus Egyház tagjainak sorába. Ezentúl minden joggal élhettek, melyet egyházunk alkotmánya biztosít, de felhívom figyelmeteket arra is, hogy az egyháztagság kötelezettségekkel jár, s ezeknek eleget kell tennetek. A gyülekezet nevében ígérem, hogy mindenkor szeretettel fogunk mellettetek állni. Isten áldását kérjük életetekre.

10

11

12

Bepillantás a Gillich Fülöp Evangélikus Diákotthon és Tanulmányi Ház életébe

Az elmúlt hónapban két alkalommal tettünk látogatást a bácsfalusi Gillich Fülöp Evangélikus Diákotthon és Tanulmányi Házba.

A május 27-i alkalom Kajcsa Lóránt és Végh Nimród lelkészjelöltek alternatív áhítatával kezdődött. Majd az *István, a király* című rockoperának a felvételét néztük meg közösen. Antal László, az intézmény igazgatója magyarázattal is ellátta a filmet. Az alkalom után baráti beszélgetésekre került sor. Antal László a rendezvény után beszámolt a diákotthon és a tanulmányi ház életéről.

– Mikortól működik a diákotthon?

– 2018 nyarára sikerült befejezni, bebútorozni, és már 2018 szeptemberétől sikerült beindítani a bentlakást és a különböző tevékenységeket. A diákotthonban gimnazista és egyetemista diákoknak biztosítunk szállást. Ez az egyik fő cél, mellyel próbáljuk szolgálni az erdélyi magyarságot, erősíteni a végvárakon élő barcasági szórvány közösségeket. Rendelkezésükre áll egy korszerűen felszerelt tanterem, melyben könyvtár és számítógépek is vannak.

– Milyen tevékenységeket szerveztek az elmúlt tanévben?

– Először sakk- és logikakört indítottunk, mellyel már évek óta foglalkozunk, de a korszerű terem és felszerelés lehetőséget biztosít arra, hogy több mint 25 gyerek vegyen részt a különböző alkalmakon. Működik két magyar és egy román nyelvű csoport, mely összesen heti három alkalmat jelent. Háromfaluból, Négyfaluból és Brassóból is járnak a tanórákra gyerekek. Továbbá beindítottunk egy matematikakört, melynek célja az érettségire készülő diákok segítése. Heti egy alkalommal, csütörtökön szervezzük, de annyira szeretik a diákok, hogy a téli szünetben is jöttek matekozni. Iskolai felmérők előtt még szombaton is kérték, hogy jöhessenek. Általában 13-15 diák vesz részt a körön.

A másik fontos megvalósításunk a digitális oktatás, melyben az Office-csomag, Excel, Word, Power Point használatát tanítjuk. Nem minden gyereknek van lehetősége, hogy ezekkel odahaza is dolgozhasson, és kellőképpen elsajátítsa. Ezúton is köszönöm Székely Gyöngyi tanárnőnek, hogy vezeti a programot.

– Hogyan összegezné az elmúlt évet?

– A diákotthon és tanulmányi ház első, úttörő éve volt ez a tanév. Véleményem szerint sikeres évet zárunk. Jövőre a tevékenységeinket tovább folytatjuk, újakat vezetünk be, és próbálunk több diáknak szálláslehetőséget biztosítani. Ezúton is szeretném megköszönni a Magyar Kormánynak és a Bethlen Gábor Alapnak a támogatást.

A diákotthon néhány lakóját is megkértük, hogy mutatkozzon be, beszéljen a diákotthonban eltöltött évről.

– Mihály Arnold vagyok Csíkdánfalváról, Hargita megyéből. Végzős erdőmérnök-hallgató, ma volt a kicsengetésem. A diákotthonról a tapasztalataim jók, minden megfelelő. Jövőre mesteri tagozatra iratkozom, szeretnék továbbra is a diákotthonban lakni, már a kérést is leadtam, hogy jövőre is fogadjanak. A szobatársakkal is jól egyezek.

– Lestyán Előd vagyok Csíkszeredából. A Transzilvánia Egyetemen testnevelés szakon tanulok, másodéves vagyok. A bentlakás körülményei nagyon jók. Új, modern bentlakásról beszélhetünk. A jövőben is szeretnék itt lakni.

– Forika Hunor vagyok Csíkdánfalváról. Harmadéves egyetemi hallgató az építészeti karon, épületgépészetet tanulok. Nagyon meg vagyok elégedve a bentlakással, jól érzem itt magam. A szobatársam, Arni mesélt a bentlakásról, neki köszönhetően kerültem ide.

– Todorascu Gabriella vagyok, Alsórákosról jöttem. Az Áprily Lajos Főgimnáziumba járok, gólya vagyok ebben az évben. Nagyon jól érzem magam a bentlakásban, október óta itt lakom. Elsősorban az a fontos számomra, hogy anyanyelvemen folyik minden tevékenység.

– Lakatos Csongor vagyok Csíksomlyóról. Negyedéves erdőmérnök-hallgató, ma ballagtam. Örvendek, hogy a bentlakásban tölthettem utolsó évemet. A diákotthon első osztályú, csendes környezetben van, jól érezzük itt magunkat.

2019. május 18-án a matekszakkörösöket látogattuk meg a diákotthonban. Papp Ilonkával, az Áprily Lajos Főgimnázium matematikatanárával és az érettségire készülő diákokkal beszélgettünk.

Papp Ilonka tanárnő a következőképpen számol be a diákok teljesítményéről: *Úgy érzem, hogy egy nagyon jó csapat alakult ki. Az elején azt mondta Antal László igazgató úr, hogy ha öten összegyűlünk, akkor indulhat a csoport. De örömömre a kezdetekkor már 13-an jöttek. Jó kedvvel jönnek, jó a hangulat. Hetente egyszer, csütörtökön találkozunk, de mikor igény van rá, akkor szombaton is bejövünk. Köszönjük a lehetőséget a diákotthonnak, a Via Barcensis Egyesületnek és a Bethlen Gábor Alapnak.*

Néhány diákot megkérdeztünk, hogyan értékelik a matekszakkört, mi a véleményük a tanulmányi házról.

Imreh Olivér: *Nekem a felkészítő rengeteget jelent, hiszen sokkal több mindent megértek, mint az iskolában. Nagyon jónak tartom a diákotthon és tanulmányi ház körülményeit, minden, ami szükséges, megtalálható.*

Raul Alpár: *Nekem is sokat segít a felkészítő, kevesebben vagyunk, és jobban megértjük itt az anyagot.*

Benedek Norbert: *Aprólékosabban vesszük fel a tananyagot, így megértjük az alapokat, és van mire építeni a nehezebb feladatokat is. Modern, új az épület, sokkal hangulatosabb, mint egy iskolai tanterem.*

Baricz Zoltán: *Sok új dolgot tanultam meg, amit az iskolában nem értettem. Sokkal jobban tudok figyelni, mivel kevesebben vagyunk, mint az osztályomban.*

Kozma Zsolt: *Nagyon sokat segített a felkészítő. Van sok olyan feladat, amit elfelejtettünk, itt újra felelevenítjük a megtanultakat, jobban megértjük, amit megoldunk. Tökéletes, modern, kényelmes a tanterem az órák megtartására.*

Foriska Evelin: *Szeretek a felkészítőre járni, mivel az iskolában sokkal kevesebb feladatot oldunk meg, itt lehetőségünk van többet gyakorolni, így jobban megértjük a tananyagot.*

Végh Nimród

Felújult a kiskapusi templom

Hála a külföldi segélyszervezetnek, sikerült a kiskapusi evangélikus templomunk külső és belső felújítását megvalósítani, és a csatornarendszer kialakítását a templom körül.

Köszönetet mondunk a kivitelezőknek a gyors munkáért és a híveknek szorgalmukért.

Isten áldása legyen továbbra is mindannyiunk életén!

H.-M. Sz.

Százöt évest köszöntöttek

Földi halandónak ritkán adatik meg az, hogy száz évnél idősebb embert köszönthessen fel születésnapján. Azok azonban, akik múlt pénteken, április 19-én eljöttek Kovács, született Simon Anna néni apácai portájára, átérezhették ennek örömét. Anna néni ugyanis aznap ünnepelte 105. születésnapját fia és leánya, valamint további hozzátartozói, falusfelei körében.

A már bottal, de azért még jól mozgó és tisztán beszélő idős nénit a jeles napon az apácai (Apáca Brassó megyéhez tartozik, de erdővidéki magyar faluként tartjuk számon) polgármesteri hivatal alkalmazottai is köszöntötték, élükön Bölöni László polgármesterrel, jelen volt továbbá Apáca evangélikus lelkésze, Simon László és Simon Ilona tiszteletes asszony, akinek vezetésével a helybéli gyülekezet kórusa több dalt is elénekelt a közösség legidősebb tagja nagy örömére.

Anna néni Bölönben látta meg a napvilágot 1914. április 19-én, akkor, amikor Európa még az első világháborúra készülődött. Gyermekkoráról keveset tudtunk, annyit viszont elmondott Anna néni, hogy születése az udvaron, szekérben zajlott le. Édesapja épp burgonyát ültetni készülődött, akkortájt viszont a mezei munkát nem lehetett egy szülés miatt félbeszakítani, hiszen a családok élelmezése, az arról való gondoskodás mindennél fontosabb volt.

Anna néni tulajdonképpen most, ennyi idő elteltével sem nagyon értette, mit keres nála ennyi ember az udvaron, amikor „a mezőn is lenne munka”. Ennek ellenére mindenkinek többször megköszönte, hogy rá gondolt születésnapján, vette a fáradságot őt meglátogatni.

Fiatal éveiben Brassóban szolgált, egykori „nagyságos asszonyát” most is szép szavakkal illette. 1937-ben, 23 éves korában került Apácára, oda ment férjhez. Jelenleg egyedül él, fia ugyanis Magyarországon lakik, a lánya Sepsiszentgyörgyön. Azt mondta, ha valamilyen segítségre szorulna, akkor a szomszédokhoz fordul, akik szívesen segítenek neki, például télen a fa felvágásában vagy behordásában.

Simon László tiszteletes felidézte, már húsz évvel ezelőtt is, amikor jött köszönteni Anna nénit a 85. születésnapján, úgy búcsúztak el, hogy „na, ez volt az utolsó, tiszteletes úr, jövőben már nem kell jönnie”, de az utolsó azóta sem érkezett el. Falusfeleit, akik egyenként odamentek hozzá és köszöntötték, még mind felismerte, végül pedig kissé csodálkozva sóhajtott fel: „Jaj, hogy adott nekem a Jóisten ilyen hosszú életet!?”

Anna néni férje 1976-ban halt meg, vagyis 43 éve özvegy, és hozzátartozói annyit még elárultak, hogy az idős néni a kórházat hírből sem ismerte világéletében, gyógyszereket sem szedett soha. Utólag, még egyszer kívánunk mi is neki boldog születésnapot, éljen még sokat szerettei körében!

(Forrás: Székely Hírmondó)

A Mátyusföldön ülésezett a Magyar Evangélikus Tanácskozó Testület

A mátyusföldi Alsószeliben ülésezett a Magyar Evangélikus Tanácskozó Testület (METT) május 24–25. között. Az együvé tartozás jegyében megtartott konferencia lehetőséget adott arra, hogy a Magyarországi Evangélikus Egyház külhoni magyar egyházakkal, az azokat képviselő lelkészekkel egyeztessen, és átvegyék a külhoni magyar evangélikus gyülekezeteket érintő problémákat, valamint beszéljenek a további együttműködési lehetőségekről is.

A Magyar Evangélikus Tanácskozó Testület egyeztető fórumának levezető elnöke Nagy Olivér, az Alsószeli Evangélikus Egyházközség lelkésze volt. A találkozón részt vett a Magyarországi Evangélikus Egyház teljes püspöki kara és az egyházvezetés része, Adorjáni Dezső Zoltán erdélyi evangélikus püspök, valamint hét ország magyar szolgálattevői. A történelem folyamán ennyi püspök még sohasem volt egyszerre Alsószeliben. A pénteken kezdődött tanácskozást Nagy Olivér nyitotta meg.

A lelkész hangsúlyozta, a Felvidéken élő magyar ajkú evangélikus gyülekezetek erősen ragaszkodnak anyanyelvük megtartásához, érzik a Kárpát-medencei és határon túli magyar egyház gyülekezetének imádságát, és hálásak a támogatásért a megmaradásért vívott harcban. Ezt követően Szemerei János, a Nyugati (Dunántúli) Egyházkerület püspökének áhítata és Adorjáni Dezső Zoltán erdélyi evangélikus püspök köszöntője következett. Az alkalmat Kaszmán Saróka Liliána műsora színesítette.

Jelenleg 28 településen hangzik el vagy van igény magyar nyelvű igehirdetésre. Egyes gyülekezetekbe átjárnak a lelkészek Magyarországról, míg máshová kiköltöznek, egyedül Alsószelinek van magyar nemzetiségű, a Felvidékről származó lelkésze. A pár ezres felvidéki közösség lelkigondozása gyakran akadályokba ütközik. Remélhetőleg a Szlovákiai Evangélikus Egyházba a közelmúltban beiktatott új püspöki kar keresztényi szeretettel átértékeli a szlovák fél eddigiekben tanúsított magatartását. Portálunk megkérdezte Fabiny Tamást, a Magyarországi Evangélikus Egyház elnök-püspökét arról, miben tudja támogatni a Magyarországi Evangélikus Egyház a külhoni magyar egyházait, és miben látja azok legfőbb, mindennapos gondjait. Az elnök-püspök elmondta, minden korban próbáltak a maguk eszközeivel segíteni, már a rendszerváltás előtt is, amikor még sokkal nehezebb volt a segítségnyújtás, és szinte illegálisan kellett még a magyar irodalmat is szállítani. [...]

A Magyarországi Evangélikus Egyház és a Szlovákiai Ágostai Hitvallású Evangélikus Egyház között végül 2012-ben íródott alá a szerződés Komáromban. A szerződés célul tűzte ki, hogy a két egyház közös missziós rendezvényeket szervezzen, részt vegyenek egymás ünnepségein, illetve a szlovákiai és a magyarországi egyházak közös istentiszteleteken találkoznak egymással. Támogatja az egyházi levéltárak és könyvtárak közötti tapasztalatcserét, szorgalmazza a középiskolai oktatási intézmények, valamint a teológiák közötti cserekapcsolatok kiépítését. [...]

A Felvidéken nagyon is lenne igény magyar ajkú evangélikus lelkészekre. Fabiny püspök szerint ebben a kérdésben a kezdetekhez kellene visszatérni, és találni olyan magyar nemzetiségű növendékeket, akik a pozsonyi teológiára jelentkeznek, és a hivatalos szlovák képzésben részesülve lelkészek akarnak lenni, s utána jelentkezzenek püspöküknél, hogy ők Szlovákiában magyar nyelvű szolgálatot akarnak végezni. [...]

Adorjáni Dezső Zoltán erdélyi evangélikus püspök beszélt portálunknak a közel harmincezer lelket számláló, kilencven százalékban magyar ajkú híveket tömörítő Romániai Evangélikus-Lutheránus Egyház mindennapi örömeiről és gondjairól. A második világháború után szlovák gyülekezetek is csatlakoztak hozzájuk, ezek egészen a háborúig a bányai-tiszai egyházkerület gyülekezetei voltak. A püspök elmondta, a mai világban eleve probléma az, ha egy kisebbségi egyház kettős kisebbség. Hangsúlyozta, az etnikai kisebbségi létet nem kell a felvidéki magyaroknak bemutatni, szerinte az erdélyi és a felvidéki magyar evangélikusok is hasonló jelenségekkel küszködnek, nyilván sajátos nemzeti karakterek között. Romániában például vörös posztónak számít a magyar területek autonómiájának kérdése.

„Ebben a kisebbségi létben nagyon érdekes módon talál egymásra a magyar, a szlovák és a német. Nem azt mondom, hogy teljesen azonosan vagyunk megítélve, meg azonosak a gondjaink, de sok a hasonlóság, és hasonlóképpen ítéljük meg a helyzetet, van közöttünk szolidaritás, és sokkal kevésbé szembenállás. Szlovák híveim és köztünk, magyarok közt nincs semmiféle nemzeti antagonizmus, még a történelmet is úgy próbáljuk kezelni, mint egy megtörtént tényt, amely nem kell hogy a mában feszültséget okozzon. Itt a jelen, és ott a jövő, együtt kell lépdelnünk a kisebbségi létben” – magyarázta Adorjáni Dezső Zoltán.

A METT Prőhle Gergely országos felügyelővel és Krámer György országos irodaigazgatóval kiegészülő szombati ülésén Szilágyi Péter nemzetpolitikáért felelős miniszteri biztos tartott előadást a magyar állam külhoni magyarságot érintő eredményeiről és jövőbeni terveiről, különös tekintettel az egyházakra. Az ülést követően a miniszteri biztos látogatást tett a helyi evangélikus templomban, majd megtekintette a Nemzetpolitikai Államtitkárság támogatásából felújított gyülekezeti házat, valamint szintén az államtitkárság támogatásából felújított első világháborús emlékművet.

(Evangélikus.net)

„Figyelsz te rám?”

A kolozsvári egyházmegye konfirmandus tábora ez évben is Zselyken kerül megrendezésre, augusztus 12–18. között. Nagy szeretettel várjuk a 12–15 éves fiatalokat.

Rendezvényünk központi témája a *„Figyelsz te rám?”* kérdésre épül. A figyelem életünk része, ezért időszerű megvizsgálni, hogy kellő figyelmet szentelünk egymásnak a családban, a baráti körben, odafigyelünk-e a környezetünkre, a földünkre, a növény- és állatvilágra, szoktunk-e figyelni önmagunkra és nem utolsósorban Istenre.

A napi programok áhítattal kezdődnek, egy-egy bibliai igével, történettel vezetjük be az aznapi témát. Ezt követően interaktív előadásban, beszélgetésben oszthatjuk meg egymással véleményeinket, gondolatainkat.

A délutáni programokat kézműves-foglalkozások teszik színesebbé. Sályi Róbert és Panna szatmári kézművesmesterek beavatnak a korongozás, az agyagozás és a kemencekészítés rejtelmeibe. Szabadidős tevékenységeken együtt fogunk mozogni, sportolni.

Esténként az Erdélyi Magyar Csillagászati Egyesület tagjainak társaságában a csillagos égbolt szépségeivel fogunk megismerkedni, távcsöves bemutató és észlelések révén.

Egész napos kirándulás keretében a Borgói-hegység (Tihuca-hágó és a Báránykő) festői tájait járjuk körül. A Tăşuleasa Egyesület központjában megnézzük a didaktikai erdőt, és végigjárjuk a tanösvényt. A gyalogtúra sem marad ki.

A tábor vasárnap istentisztelettel zárul, ahol közösen figyelhetünk Istenre, és hálát adhatunk neki mindazért, amivel megajándékoz mindannyiunkat.

Változatos és hasznos programmal készülünk. Reméljük, hogy mindez felkeltette a fiatalok figyelmét, és az esetleges nagyobb távolság ellenére is úgy döntenek, hogy részt vesznek rendezvényünkön.

Tóth Zoltán Csaba

IÓ, CIÓ, ÁCIÓ, KÁCIÓ, AKÁCIÓ, VAKÁCIÓ

Már csak alig pár nap választja el a fazekasvarsándi gyerekeket a bűvös, sokat ígérő vakációtól. Hat tizenkettedikes már elballagott, a nyolcadikosok jövő héten ballagnak, a kicsik pedig már próbálnak az évzáró szerepre. Az utolsó felelések is jelzik már, most biztos nagyon közel van a tanévzárás. A vakáció berobbanását megelőzően egy igen izgalmas feladat vár a gyerekekre: tervezik a nyarat. Istennek hála, az evangélikus nagy család idén is tartalmas és kalandos programokat kínál minden korosztálynak.

Az elemi és általános iskolás gyerekeket szeretettel várja a vakációs bibliahét július 3–7. között. Idén is a KOEN-munkacsoport által előkészített anyag szerint zajlik a tábor. Egy tábori nap közös énekléssel, áhítattal és közös játszással indul. Ezt követően a 20–30 fős társaság korosztály szerint két csoportra oszlik, és kezdődhet a nap témájának, történetének feldolgozása. Az édesanyák és nagymamák által előkészített ebéd után pedig kézműveskedés, játékok és sportfoglalkozás várja a gyerekeket. Szombaton a szülőkkel együtt felkerekedik a társaság, kirándulni megy, vasárnap pedig bemutatják a gyerekek a közös munka gyümölcseit, és közös énekléssel dicsőítik az örökkévaló Istent.

A táborzárást követő héten a konfirmandusok utolsó száz méterei következnek, és 2019. július 14-én sor kerül a várva várt konfirmációi istentiszteletre. A gyerekek már most kíváncsian várják a táborukat. Az itthoni tábor után mint konfirmált gyülekezeti tagok szeretnének felkerekedni Zselyk felkeresésére.

Az ifjak hónapok óta érdeklődnek a Köz-Ép-Pont találkozó iránt. Borháci Dávid lelkésszel készülnek a fenyvesek aljába az idei ifjúsági találkozót felkeresni.

A fazekasvarsándi gyerektáboron kívül a gyerekek és fiatalok részt vehetnek az egyházkerület és egyházmegye által szervezett táborokban. Ezzel még nem zárult le a sor. Deák Bálint lelkész szervezésében idén is megrendezésre kerül a művésztábor augusztus elején. Reménységünk, hogy a gyerekek ezt a tábort is betervezik a nyári programjaik sorába.

Istennek legyen hála ezért a sok táborozási lehetőségért, és legyen áldás rajtuk, hogy a bűvös, sokat ígérő akáció, vakáció idején a Jóisten közelségét, örömét és békességét is átélhessék fiataljaink.

K. E.

Nyár, harangszó, imádság

BENKŐ TÍMEA

MEGSZÓLAL EGY HARANG. De vajon tudjuk-e, hogy mikor miért szól? Ismerjük-e saját templomunk harangozási rendjét? Tudunk-e valamit magáról a harangokról, hogy mikor, milyen adományozásból, milyen céllal és kik emelték a templomtoronyba vagy a harangláb vaskos gerendáira azokat?

A harangokat nemcsak a keresztények használják, hanem más vallások és a világi élet is jelzésre használja azokat. A harangnak a keresztények körében való talán első használatáról legenda mesél, mely szerint az olaszországi Campana tartományhoz tartozó Nola városának püspöke egy látomás hatására készíttette el a 4. században az első, keresztény gyülekezetben használt harangot. A püspök a legenda szerint elaludt esti imádsága közben, és azt álmodta, hogy ragyogó angyalok vették körül, a kezükben virágokat tartottak, amelyeket megrázva, csilingelő hangot keltettek. Ahogy az a legendákkal lenni szokott, nem biztos, hogy valóban így volt, vagy valóban ez volt-e az első, keresztény templomban használt harang. Tény, hogy a harangot a keresztények körében először a kolostorokban használták hangjelzésként, hogy összehívják a szerzeteseket imádságra, étkezésre, megbeszélésekre. Később ez a jeladási módszer elterjedt, és más keresztény közösségek is harangot állítottak templomaikban. A rendszeres, kolostorokon kívüli harangozás a 7. századra nyúlik vissza, amikor 606-ban Sabinianus pápa elrendelte, hogy naponta hétszer harangozzanak a templomokban. A harangszó négyszer emlékeztette a híveket az imádság alkalmaira nappal és háromszor éjjel, hogy minden keresztény imádkozzon, ha meghallja a harang szavát. A Magyar Királyságban is korán elterjedt a harangozás, még a magyarok térítése idején. A harangozás elterjedésével kialakult minden közösségnek a saját harangozási rendje is, amely szabályozta, mikor, milyen alkalomból, hogyan szólaljon meg a harang. Ha több harangja volt a közösségnek, azt is szabályozták, hogy melyik harang szavának mi a jellegzetes szerepe, mi a jelzésének a sajátos üzenete. Gyülekezeteinkben is a mai napig léteznek ezek a harangozási rendek, még akkor is, ha sokszor ez a rend nincs írásban rögzítve. Az idősebbek még megismerik a harangok üzenetét, és meg tudják különböztetni, ha a lélekharang halálesetet hirdet, ha megemlékezés miatt szólal meg, vagy azt is tudják, hogy most csak „vecsernyére", eredetileg esti könyörgésre szól az esti harang.

A hagyományos napi imádságokat jelző harangszó közül ma már legtöbb helyen csak a reggeli könyörgést (matutinum-laudes) és az esti könyörgést (vespera) jelzik közösségeinkben. Az evangélikus hagyomány szerint ezt imaharangnak vagy Miatyánk-harangozásnak is nevezik, mert ilyenkor egy rövid imát, leginkább a Miatyánkot azok is el szokták mondani, akik nem mentek el a reggeli vagy esti könyörgésre. Nemritkán magát a harangot is, mivel ezt az időpontot jelzi, Miatyánk-harangnak nevezik. Ez a harangozási szokás még akkor is megmaradt, ha mára már csak a harang kondul meg, de matutinumot vagy vesperát már nem tartanak. Ilyenkor a harang arra emlékeztet, hogy legalább magunkban imádkozzunk. [...] Gyakran megszólal a harang egy-egy jelentősebb esemény emlékére. Ilyen a déli harangszó, mely Callistus pápa rendeletére 1457 óta szól, az 1456. július 22-i nándorfehérvári (belgrádi) csata és Hunyadi János törökök felett aratott győzelmére emlékeztet.

A harang liturgikus, istentiszteleti funkciói közül leginkább az istentiszteletek és imádságok kezdetét jelző harangszót ismerjük.

Azt hinnénk, hogy nincs különbség a római katolikus és a protestáns harangok és harangszó között. Anyagukat tekintve és használatukra nézve valóban nincs. A harangok díszítésében jelentkeznek a különbségek. Amíg a római katolikus harangokat gyakran díszítik szentek ábrázolásai, addig a protestánsok a feliratok mellett keresztény szimbólumokkal díszítik harangjaikat: kehely, kereszt. És van egy sajátosan evangélikus harangozás is: az istentisztelet alatt, a *Miatyánk* elmondásakor evangélikus templomokban megkondítják a harangot azért, hogy a *Miatyánk*-imádkozásba azok a gyülekezeti tagok is bekapcsolódhassanak, akik betegség miatt vagy más okból kifolyólag nem tudnak részt venni az istentiszteleten.

Egy-egy harang sokat mesélhet gyülekezetünkről, annak történetéről. Mesélhet olyan történelmi helyzetről, amikor félrevert harang jelezte, ha tűz ütött ki, ha ellenség közeledett. A harang hiánya is beszél, például arról, hogy 1848-ban vagy a két világháború idején beszolgáltatták azokat hadi célból. De arra is van példa, hogy egy-egy gyülekezet egy harang öntésével akart emléket állítani gyülekezete, egyháza valamilyen jelentős eseményének. A kolozsvári templomban a reformáció 300 éves emlékére öntettek egy harangot, mely német nyelvű feliratában is őrizte a jubileumi alkalmat. A harangba vésett vagy öntött felirat általános gyakorlat, mellyel a harang készítésére vonatkozó több adatot is megörökítettek (a harangöntés idejét, helyét, készítőjét, a gyülekezet, presbiterek és lelkész nevét stb.), nemritkán a harang nevét és egy idézetet, mely a templomi harangok esetében leginkább valamilyen bibliai idézet szokott lenni. A kolozsvári Reformáció-300 harangja sajnos mégsem őrzi a reformáció jubileumának az emlékét, mert a világháború idején éppen ezt a harangot vitték el harangrekviráláskor.

Nyár van. Megszólal egy harang. Talán otthon már nem is figyelünk rá. Talán sokaknak úgy tűnhet, hogy már értelmét vesztette a harangszóval való jelzés, hiszen annak a hangját elnyomja az úgynevezett zajszennyeződés, azaz a hétköznapi, megszokott hangerő, amit többnyire a nagy forgalom, a járművek keltenek. A hatalmasra kiterjeszkedett településeken gyülekezeteink tagjai otthon vagy munkahelyen legtöbbször már nem is hallják meg saját templomuk harangját. [...] Lehet harangszó nélkül élni, hitéletet és istentiszteleti életet is lehet a harangok jelzései nélkül élni. De amíg van harangunk, amíg használhatjuk a jelképes üzeneteit, addig nem szabad lemondani róla.

Nyár van. Talán éppen harangszót hallasz. Emlékezz a harangszó eredeti szerepére: mondj el egy imát, egy hálát vagy panaszt, a *Miatyánk*ot, és máris nem szólt hiába a harangszó.

Kárpát-medencei teológustalálkozó

Harmadik alkalommal tartott Kárpát-medencei Protestáns Teológus Találkozót több mint száz hallgató részvételével a Pápai Református Teológiai Akadémia.

Az elmúlt hét végén tartott háromnapos rendezvény fő témája az ős- és a mai egyház kapcsolata volt, programjában áhítat, istentisztelet, előadások, fórumbeszélgetés, borkóstoló, koncert, sport, városnézés és kikapcsolódás szerepelt.

Szombaton Hanula Gergely intézetvezető, egyetemi tanár beszélgetett Boncz Zoltán baptista lelkésszel és Polgárdi Sándor evangélikus esperessel.

Marton Krisztián programszervező szenior (ötödéves hallgató) elmondta, 2006 és 2013 után harmadik alkalommal rendezték meg a találkozót, amelyen idén több mint száz hallgató vett részt Pápán kívül Budapestről, Debrecenből, Sárospatakról, Kolozsvárról (két intézményből) és Révkomáromból.

„Noha nem jelentkeznek sokan teológiára, de mégis szükség van ránk, lelkészekre. Nehéz elvégezni a hatéves képzést, sok mindent kell megtanulni, például a héber és a görög nyelv igencsak fejtörő lehet. Végzett lelkészként majd megítélnek, számonkérik rajtunk, akit hirdetünk, amit prédikálunk. Nagyon nehéz szolgaként állni a világ előtt. Szokták mondani, hogy a lelkész lakásának fala üvegből van: mindent látnak, tudnak rólunk. Ha valamit nem úgy teszünk, ahogy hirdetjük vagy elvárják, akkor rögtön másképp tekintenek Istenre. Tehát nekünk Istent kell képviselnünk” – nyilatkozta a lelkészi pálya nehézségeiről.

Mint mondta, a tudományokon kívül rengeteg imádsággal, igeolvasással, egymás erősítésével készülnek a hivatásukra. Mivel a teológushallgatók más-más helyütt tanulnak, majd szolgálnak, ezért a hétvégi találkozó remek alkalom volt egymás szokásainak, hagyományainak, gondolkodásmódjának megismerésére.

„Minden teológián másképp imádkoznak, beszélnek Istenről. A szakácsmesterséghez hasonlítható: ugyanúgy akarnak főzni, még a magyar konyhán belül is, de minden étteremben kicsit másképp készítik el az ételt” – jegyezte meg.

(Evangélikus.net)

Finnországi barátainknál

Május 2–6. között zajzoni fiatalok tízfős csoportja Finnországban meglátogatta a keski-lahti és jut-jarvi testvérgyülekezeteket. A csoportot Domokos Jenő és Domokos Amálka zajzoni lelkészházaspár, Gödri Alpár tatrangi lelkész, valamint Borháci Tibor másodfelügyelő és felesége, Borháci Gyöngyi is elkísérte. A látogatás során megismerkedtek testvérgyülekezeteik életével, iskolákat, templomokat látogattak meg. Lelkészeink, Gödri Alpár és Domokos Jenő vasárnapi istentiszteleteken szolgáltak. Jövőre ismét találkozunk, Zajzonban és Tatrangon. **G. A.**

A **Gustav-Adolf-Werk Országos Nőegyletének** képviselői látogatták meg egyházunkat májusban. A nőegylet minden évben kiválaszt egy régiót/országot, amelyet felkarol, és ahol különböző projekteket támogat. 2020-ban egyházunk két projektjét is támogatja.

A májusi találkozón a püspöki hivatalban betekintést nyertek az egyház működésébe, valamint közelebbről is megismerték egyházunk diakóniai projektjeit. Pálfi Hilda és Zelenák József esperes pedig bővebben bemutatták a bácsfalusi Egymásért csoport és a sepsiszentgyörgyi Bartimeus Játszóház tevékenységét.

F. K.

Gyermekoldal

Az irgalmas samaritánus

Ez a történet arról szól, hogy szeretnünk kell másokat.

Egy nap egy zsidó tanító megkérdezte Jézust: „Ki a felebarátom?” Jézus elmesélt neki egy történetet, hogy bemutassa, a felebarát az, akinek segítségre van szüksége.

Egy ember egy Jerikó nevű városba ment. Útközben rablók támadták meg, kifosztották, és otthagyták összeverve az út mellett.

Színezd ki a képet!

Három másik ember jött ugyanazon az úton. Az első egy pap volt. Ő rá se nézett szegényre. A második egy lévita volt – egy olyan ember, aki a templomban szolgált. Ő odament, megnézte, de ő is továbbment. A harmadik ember egy samaritánus volt. A zsidók és a samaritánusok nem szerették egymást. Ez az ember azonban segített a megverten, és elvitte őt egy fogadóba, ahol gondját viselték.

Jézus ezután megkérdezte: „A három közül melyik volt a felebarátja?”

A zsidó tanító így válaszolt: „Aki segített neki.”

Hova ment az az ember?

J _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ .

Ki segített a megvert embernek? Húzd alá a helyes választ!

Pap Lévita Samaritánus

Összeállította: Illyés Sándor

Az alábbi mondatok közül csak EGY igaz. Keresd meg, és tegyél pipát (☑) az előtte lévő téglalapba!

☐ A pap nem látta azt az embert.

☐ A lévita egy fogadóba vitte a beteg embert.

☐ A samaritánus elsősegélyben részesítette, és elvitte egy fogadóba.

TUDTAD?

Samáriaiak A zsidók és a samáriaiak egymáshoz közel éltek, de évszázadok óta ellenségek voltak. Senki azok közül, akik Jézus történetét hallgatták, nem számított volna arra, hogy egy samáriai lesz az a pozitív szereplő, aki segít a sérült férfin, ezért egy ilyen végkifejlet nagyon meglepte őket!

Istennek tetszően élni Ebben a történetben minden utazó egy-egy példa arról, mit tegyünk, vagy ne tegyünk. Jézus arra buzdított, hogy tegyünk úgy, mint a samaritánus. Isten Országában az emberek törődnek egymással, és feladják saját terveiket a szükségben levőkért.

Örök élet Ez az Istentől jövő élet, melyet mi, emberek is megtapasztalhatunk. Az örök élethez a Jézusban való hit és bizalom vezet. Nézz meg más bibliai verseket is az örök életről: János 3,16; 10,28; 14,1-4; 14,6.

Számozd meg a helyes sorrend szerint, majd színezd ki a rajzokat!

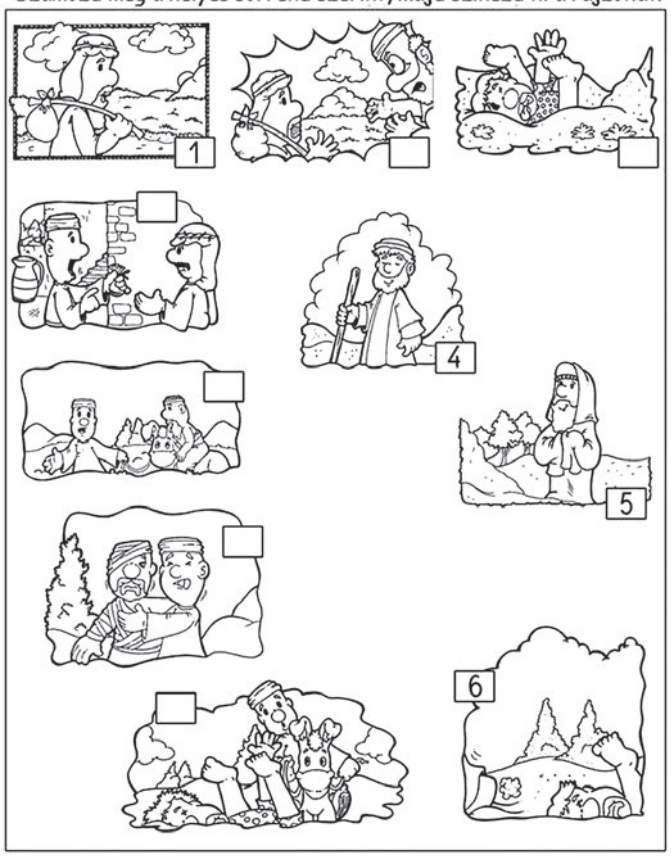

Alapkőletétel Nagyváradon...

A nagyváradi evangélikus gyülekezet templomában ünnepélyesen, az Evangélikus Egyház, a Romániai Magyar Pedagógusok Szövetsége és a Magyar Kormány képviselőinek közreműködésével, a hívek és az óvodások jelenlétében tették le az alapkövét annak a multifunkcionális épületnek, amely hétközben az evangélikus óvoda, hétvégén pedig az evangélikus egyházközség lelki épülését, erősödését lesz hivatott szolgálni.

Az igehirdetési szolgálatot és az alapkő megáldását Adorjáni Dezső Zoltán püspök végezte. A Magyar Kormány részéről Brendus Réka főosztályvezető, az RMPSZ részéről pedig Burus-Siklódi Botond elnök ünnepi beszéddel köszöntötte a jelenlevőket.

Mindketten elmondták, hogy a nagyváradi alapkőletétel a Magyar Kormány óvodaprogramjának a fontos része. Erdély-szerte összesen 19 óvodáról van szó, amelyek között teljesen újak is vannak, másokat pedig, így például a brassói Áprily Lajos-líceum mellett működő óvodát és a székelyzsombori óvodát is, igen jelentős mértékben felújítanak, bővítenek, megfelelő játszóterekkel és felszereléssel látnak el.

Az óvodások szülei nevében Imre Zoltán, a vármúzeum igazgatóhelyettese mondott rövid köszöntőt, a gyülekezet nevében pedig Kiss László felügyelő méltatta az együttműködést. A liturgikus szolgálatot Mátyás Attila helyi lelkész végezte.

M. A.

...és kiállítás a várban

A XXVIII. Festum Varadinum rendezvénysorozat keretében evangélikus múzeumszoba nyílt a nagyváradi vár második emeletén. A kiállítás 500 év történelmét mutatja be.

A megjelenteket, köztük exc. Böcskei László római katolikus megyés püspököt, Angela Lupşea múzeumigazgatót és Imre Zoltán aligazgatót Mátyás Attila evangélikus lelkész üdvözölte, megköszönve a városi múzeumnak azt a lehetőséget, hogy a vár termében egy evangélikus jellegű kiállítás jöhetett létre. A magyar, román és német nyelven olvasható anyagot – amely Nagyváradra Emődi András közvetítésével érkezett – a Brassói Szász Evangélikus Egyház hozta létre a német Kulturális Minisztérium közreműködésével. A kiállítás nemcsak a történelmet bemutató mivoltából tekinthető fontosnak, emellett a reformáció üzenetét is hordozza: Istent újra előtérbe helyezni – mutatott rá az evangélikus lelkész. A kiállítással ezért impulzust szeretnének adni a közönségnek arra nézve, hogy felismerjék, mennyire fontos a hit, az Istennel való kapcsolattartás. Ennek jegyében a múzeumszobában a kiállítási anyag az élet aktualitása szerint időnként cserélődni fog – mondta el a lelkipásztor, aki a továbbiakban a reformáció nagyváradi vonatkozásaira tért ki.

A kiállításon az ismertető plakátok mellett régi kiadványok (énekeskönyv, Biblia, katekizmus), illetve a váradi egyházközség régi pecsétnyomója is megtekinthető. A kiállítás részét képezi egy Lutherről szóló film is.

A tárlatnyitón hegedűjátékával közreműködött Imre Kamilla, verset adott elő Urszu Edith evangélikus presbiter.

János Piroska

KÖZ-ÉP-PONT
Erdélyi Lutheránus Ifjúsági Találkozó

TUSNÁDFÜRDŐ
2019. JÚLIUS 9–13.

Romániai Evangélikus-Lutheránus Egyház

EVIKE
EVANGÉLIKUS IFJÚSÁGI KERESZTYÉN EGYESÜLET

SZERETSZ-E ENGEM?

2019. JÚLIUS 9. KEDD

14:00 - érkezés, elszállásolás
16:00 - ünnepélyes megnyitó istentisztelet
18:00 - Messzehangzó együttes
19:00 - program ismertetés, eligazító
19:30 - csoportok megalakulása
20:00 - vacsora
21:00 - koncert- DJ PICI
- Nikodémuszok Órája - csend sátor

2019. JÚLIUS 10. SZERDA

8:00 - reggeli
9:00 - áhítat – Nánai László evangélikus tábori lelkész
10:00 - előadás / SZERETSZ-E ENGEM?
előtérben a család –előadó: Koszta Enikő és
Papp Noémi lelkészek, moderátor Bandi Márta lelkész
12:00 - csoportos beszélgetés az előadás kapcsán
13:00 - ebéd
15:00 - alternatív program: csend sátor, kézműves foglalkozás,
sporttevékenység, Dalia Magyar Harcművészet, népdal oktatás
17:00 - Színházi előadás - Lung László (Székelyland) és
György Botond (Erdélyi Humorfesztivál) közös előadása
19:00 - áhítat – Nánai László evangélikus tábori lelkész
20:00 - vacsora
21:00 - koncert –UNDERCOVER CSÍKSZEREDA
- Nikodémuszok Órája - csend sátor

2019. JÚLIUS 11. CSÜTÖRTÖK

8:00 - reggeli
9:00 - áhítat – Nánai László evangélikus tábori lelkész
10:00 - előadás / SZERETSZ-E ENGEM?
előtérben a nemzet – előadó: Soltész Miklós
Egyházi és Nemzetiségi Kapcsolatokért Felelős Államtitkár
moderátor Tóth Zoltán alesperes
12:00 - csoportos beszélgetés az előadás kapcsán
13:00 - ebéd,
15:00 - alternatív program: csend sátor, kézműves foglalkozás,
sporttevékenység, Dalia Magyar Harcművészet, népdal oktatás
17:00 - Mátka – család előadása: népdalok, néptáncok
19:00 - áhítat – Nánai László evangélikus tábori lelkész
20:00 - vacsora
21:00 - koncert – MAGYARPALATKAI BANDA
22:00 - táncház
- Nikodémuszok Órája - csend sátor

2019. JÚLIUS 12. PÉNTEK

KIRÁNDULÁS. SZENT ANNA-TÓ

8:00 - reggeli
9:00 - áhítat – Nánai László evangélikus tábori lelkész
9:30 - indulás a Szent Anna-tóhoz
12:00 - előadás / SZERETSZ-E ENGEM?
előtérben az egyház – előadó Böjte Csaba OFM
moderátor Hankó Szilamér lelkész
13:00 - ebéd
14:00 - indulás vissza a táborhelyre
19:00 - záró-istentisztelet
20:00 - vacsora
21:00 - koncert: DJ PICI
- Nikodémuszok Órája - csend sátor

2019. JÚLIUS 13. SZOMBAT

8:00- reggeli
9:00- hazautazás